

udmærkede Kvalifikationer til at være Direktør for Hypotekbanken. Han er den første af Hypotekbankens Direktører, der besidder bankmæssig Uddannelse. Hverken den første, Hørring, havde nogen bankmæssig Uddannelse, ej heller den nuværende Indenrigsminister besad nogen bankmæssig Uddannelse. Dette har jo Direktør Emil Meyer fuldt ud, og hvis Hypotekbanken virkelig nogen Sinde kommer til at svare til de Forventninger, som man fra deres Side, som gennemførte den, sagde, at man med Rette kunde knytte til den —, hvilket jeg for Resten tror var meget overdrevet —, maa der i alle Tilfælde staa en bankmæssig uddannet Mand i Spidsen for den. Naar man saa har bevæget Hr. Emil Meyer til at opgive sin Stilling som Kontorchef i Nationalbanken, en højere lønnet Stilling med højere Pensionsret end den, han kan faa som Direktør i Hypotekbanken, saa er det ikke urimeligt, at man har gjort ham den lille Indrømmelse, at hvis han skulde gaa hen og dø i Stillingen eller gaa af paa Grund af Svagelighed, maa hans Pension regnes, som om han nu havde siddet 10 Aar i Hypotekbanken. Men nu kommer Betingelsen: Hvis Direktør Emil Meyer en skønne Dag forlader Hypotekbanken f. Eks. for at blive Direktør i en anden Bank, hvilket neppe er udelukket, eller forlader Hypotekbanken for at gaa over i nogen anden lønnet Stilling, saa maa han ikke bringe sin ekstraordinære Pension med sig over i den nye Stilling, thi det er urimeligt. Vi have paa Finanslovsforslaget og Anmærkningerne i Aar et Tilfælde, hvor en Mand har siddet i et højt Statseembede, derefter blev han Minister. Statseembedet blev holdt ledigt til ham, medens han var Minister. Saa gik han af som Minister efter meget faa Maaneders Forløb, og saa skulde man tro, at saa fik han ingen Pension, men gik tilbage til det Embede, som havde staaet ledigt og ventet paa ham. Nej, vide De, hvordan det gik til? Han maa have faaet en kongelig Resolution for, at han kunde faa 6,000 Kr. i Pension, og da Manden saa traadte af med denne Pension, er han gaaet over og er bleven genindsat i det Embede, han havde i Forvejen, og som havde ventet paa ham hele Tiden. Og saa er det gaaet til efter Loven, nemlig at af Pensionen skal der saa fradra-

ges Halvdelen af, hvad Embedets Løn er; derved er der gaaet 3,400 Kr. fra de 6,000 Kr. i Pension, og nu sidder Manden tilbage i sit Embede med 2,600 Kr. i Pension, saa længe han lever. Det faar han foruden Lønningen af det Embede, som han egentlig har haft hele Tiden, for det blev holdt ledigt til ham, medens han var Minister; 2,600 Kr. faar han i Pension. Hvis jeg saa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), som forleden Dag syntes, det var saa forfærdeligt, at jeg faar 1,200 Kr. i Pension efter at have opgivet min private Livsstilling for at blive Minister, vilde jeg have sagt til ham, at dette er noget andet. Min Pension er desuden saaledes, vilde jeg sige det ærede Medlem, at hvis jeg gaar over i nogen som helst lønnet Statsstilling, falder min Pension paa Grund af dens Lidenedhed fuldkommen bort. Jeg synes, det er for meget, at man ad ekstraordinær Vej faar forhøjet sin Pension og saa gaar over i et Embede og tager Pensionen med sig. Det kan naturligvis indtræde, at en Mand gaar af med ekstraordinær Pension, og at han saa gaar virkelig ledig og saa en Gang senere faar et Embede, efter at han har gaaet ledig et helt eller et halvt Aar, saa har han sin Pensionsret, og saa maa det gaa efter Loven. Men at man ganske koldblodigt har sit Embede staaende ledigt og dog tager en kgl. Resolution for den høje Pension og derefter gaar over i sit Embede og tager Pensionen med sig, er virkelig for meget, og det maa ikke ske. Naar blot det bliver sagt her, behøver der i og for sig for min Skyld ikke at blive stillet Ændringsforslag til denne Anmærkning til 3die Behandling. Naar det blot bliver sagt her — jeg ved, det er sagt fra den ærede Ordførers Side, nu er det ogsaa sagt fra min Side —, og naar den højtærede Finansminister tiltræder det, er jeg tilfreds. Thi jeg kender Direktør Emil Meyer som en fuldkommen Gentleman, som en gennemhæderlig Mand, og naar han ved, at dette er Forudsætningen, kunde det aldrig falde ham ind at gøre Brud paa den.

Stauning: Jeg vil blot sige et Par Ord i Anledning af et Samraad, som har fundet Sted med Ministeren angaaende en Amtstuefilial, et Samraad, som findes nævnt i Betænkningen under Nr. 177. Det glædede